

แนวข้อสอบนิติกร กรมปลัดฯ ทั่วประเทศ

1. ในกรณีที่มูลคดีเกิดขึ้นในเรือไทยหรือท่าอากาศยานไทยที่อยู่นอกราชอาณาจักรให้ศาลใดเป็นศาลที่มีเขตอำนาจ

- ก. ศาลที่เป็นภูมิลำเนาของผู้เสียหายในกรณีที่ผู้เสียหายมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร
- ข. ศาลทหาร
- ค. ศาลแพ่ง
- ง. ศาลที่เป็นภูมิลำเนาของผู้ต้องหาในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร

คำตอบ : ข้อ ค. ป.วิ.พ. มาตรา 3 (1) กำหนดให้ “เพื่อประโยชน์ในการเสนอคำฟ้อง

1. กรณีที่มีมูลคดีเกิดขึ้นในเรือไทยหรือท่าอากาศยานไทยที่อยู่นอกราชอาณาจักรให้ศาลแพ่งเป็นศาลที่มีเขตอำนาจ

2. ข้อใดไม่ใช่คำฟ้องเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ หรือสิทธิหรือประโยชน์อันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์

- ก. ฟ้องบังคับให้โอนที่ดิน
- ข. ฟ้องเกี่ยวกับสิทธิเก็บกิน
- ค. คำฟ้องเกี่ยวกับสิทธิยึดหน่วงโฉนด
- ง. ฟ้องขับไล่ออกจากบ้านพิพาท

คำตอบ : ข้อ ค. เพราะคำฟ้องเกี่ยวกับสิทธิยึดหน่วงโฉนด ไม่ใช่คำฟ้องเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (คำพิพากษาฎีกาที่ 1428-1429/2514)

3. คำฟ้องในคดีซึ่งจำเลยมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรและมูลคดีมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร ถ้าโจทก์เป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ให้ฟ้องคดีต่อศาลต่อไปนี้ ยกเว้นข้อใด

- ก. ศาลแพ่ง
- ข. ศาลที่โจทก์มีภูมิลำเนา
- ค. ศาลที่จำเลยมีทรัพย์สินที่อาจถูกบังคับได้ในราชอาณาจักรอยู่ในเขต
- ง. ศาลที่โจทก์มีทรัพย์สินอยู่ในภูมิลำเนาอยู่ในเขต

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะ ป.วิ.พ. มาตรา 4 ตรี กำหนดว่า “ คำฟ้องอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4 ทวิ ซึ่งจำเลยมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรและมูลคดีมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร ถ้าโจทก์เป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ให้เสนอต่อศาลแพ่งหรือศาลที่โจทก์มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล

คำฟ้องตามวรรคหนึ่ง ถ้าจำเลยมีทรัพย์สินที่อาจถูกบังคับคดีได้อยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวร โจทก์จะเสนอคำฟ้องต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นอยู่ในเขตศาลก็ได้ ”

4. ในคดีร้องขอตั้งผู้จัดการมรดกเรื่องหนึ่ง ข้อเท็จจริงมีว่าผู้ตายมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านและถึงแก่ความตายที่จังหวัดพิจิตร แต่ผู้ตายอยู่กินเป็นสามีภริยากับผู้ร้องนานถึง 20 ปี ที่จังหวัดสมุทรปราการและได้

ซื้อที่ดินไว้ที่จังหวัดสมุทรปราการด้วย ดังนั้นถ้าผู้ร้องจะร้องขอจัดการมรดก ต้องร้องต่อศาลใดจึงจะเป็นศาลที่มีเขตอำนาจ

- ก. ศาลจังหวัดพิจิตร
- ข. ศาลจังหวัดสมุทรปราการ
- ค. ศาลแพ่ง
- ง. ข้อ ก และ ข ถูก

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะแม้ผู้ตายมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านและถึงแก่ความตายที่จังหวัดพิจิตร แต่ผู้ตายอยู่กินเป็นสามีภริยากับผู้ร้องนานถึง 20 ปี ที่จังหวัดสมุทรปราการและได้ซื้อที่ดินไว้ที่จังหวัดสมุทรปราการด้วย แสดงว่าผู้ตายมีบ้านอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการเป็นสถานที่อยู่อันเป็นแหล่งสำคัญอีกแห่งหนึ่งด้วย ดังนั้น นอกจากบ้านที่จังหวัดพิจิตรแล้วยังถือได้ว่าบ้านที่จังหวัดสมุทรปราการเป็นภูมิลำเนาเป็นภูมิลำเนาของผู้ตายอีกแห่งหนึ่งด้วย เพราะในคดีร้องขอจัดการมรดกนั้นอาจจะมีศาลที่จะยื่นคำร้องขอได้หลายศาล (คำพิพากษาฎีกาที่ 5912/2539)

5. ต่อไปนี้ข้อใด ไม่ใช่ลักษณะคดีที่เป็นคดีเดียวแต่อยู่ในเขตอำนาจศาลหลายศาลได้

- ก. คดีที่มีมูลคดีเกิดขึ้นหลายท้องที่ที่อยู่ในเขตศาลต่างกัน
- ข. คดีที่มีหลายข้อหา
- ค. คดีตั้งอยู่ในเขตศาลหลายศาล
- ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะคดีที่อยู่ในเขตอำนาจศาลหลายศาล ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 5 ได้แก่

1. คดีฟ้องจำเลยร่วมกันหลายคนที่มีมูลความแห่งคดีเกี่ยวข้องกัน แต่ละคนมีภูมิลำเนาต่างกัน
2. คดีที่มีมูลคดีเกิดขึ้นหลายท้องที่ที่อยู่ในเขตศาลต่างกัน
3. คดีที่มีหลายข้อหา
4. คดีตั้งอยู่ในเขตศาลหลายศาล

ในคดีที่มีหลายศาลมีอำนาจเหนือคดีนั้น โจทก์จะยื่นฟ้องจำเลยทุกคนต่อศาลหนึ่งศาลใดก็ได้หรือฟ้องจำเลยแต่ละคนในแต่ละเขตศาลก็ได้ แต่ในทางปฏิบัติไม่มี เพราะเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีโดยใช้เหตุ การยื่นฟ้องต่อศาลใดที่มีเขตอำนาจนั้นเป็นสิทธิ์ของโจทก์ จึงไม่ต้องขออนุญาตศาล และศาลที่โจทก์เสนอคำฟ้องนั้นจะยกไปให้ฟ้องยังอีกศาลหนึ่งไม่ได้เพราะเป็นหน้าที่

6. ข้อใดไม่ใช่หลักในเรื่องการขอโอนคดี

- ก. ต้องมีศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้นตั้งแต่สองศาลขึ้นไป
- ข. จำเลยเท่านั้นมีสิทธิขอโอนคดี
- ค. การพิจารณาคำร้องขอโอนคดีจะต้องฟังโจทก์และคู่ความอื่น ถ้ามี ก่อนว่าจะคัดค้านอย่างไร หรือไม่

ง. ถ้าศาลที่รับโอนคดีไม่ยินยอม ศาลเดิมจะต้องส่งเรื่องให้ประธานศาลฎีกาชี้ขาด และคำสั่งสอน ของประธานศาลฎีกาเป็นที่สุด

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะ ถ้าศาลที่รับโอนคดีไม่ยินยอม ศาลเดิมจะต้องส่งเรื่องให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ชี้ขาด และคำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นที่สุด ตาม ป.วิพ. มาตรา 8

7. ข้อใดไม่ใช่หลักเกณฑ์ของการรวมคดีที่มีเขตอำนาจศาลต่างกัน

ก. ศาลที่รับโอนคดีจะต้องมีอำนาจเหนือคดีที่รับโอน
ข. คดีมีประเด็นอย่างเดียวกันหรือเกี่ยวเนื่องกันอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น
ต่างศาล กัน แม้กฎหมายจะใช้คำว่าคดีสองเรื่องแต่ก็ไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องสองเรื่องเสมอไปอาจจะ
มี มากกว่าสองเรื่องก็ได้ สองศาลก็ได้

ค. คู่ความในคดีที่ค้างพิจารณาอยู่นั้นมีสิทธิที่จะรวมคดีได้ ก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา
คู่ความใน คดีหนึ่งคดีใดก็ได้

ง. คู่ความขอถอนคดีไปรวมที่ศาลใดก็ได้และศาลที่จะโอนไปรวมนั้นต้องถามศาลที่รับโอน
ก่อนว่า ยินยอมที่จะรับโอนหรือไม่

คำตอบ : ข้อ ก. เพราะศาลที่รับโอนคดีจะมีอำนาจเหนือคดีที่รับโอนหรือไม่ ไม่ใช่ข้อสำคัญ เพราะเป็น
เรื่องการรวมคดีจากศาลหนึ่งไปรวมกับอีกศาลหนึ่ง แม้จะเรียกว่าเป็นการโอนก็ตาม แต่ก็ไม่ใช่เรื่องการ
โอน ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 6 เป็นการโอนไปรวมพิจารณากับอีกศาลหนึ่ง ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 8

8. ข้อใดต่อไปนี้เป็นสาระสำคัญในเรื่องการขอรวมคดีที่มีเขตอำนาจศาลซ้อนกันหรือการขอรวมคดีที่อยู่ใน
เขตอำนาจศาลหลายศาล

ก. มีคดีหลายเรื่องค้างพิจารณาในศาลชั้นต้นเดียวกันหรือต่างศาลกัน
ข. การขอรวมของคู่ความ อาจจะขอมาในชั้นที่ยื่นคำให้การหรือยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นๆ ก่อนศาลมีคำพิพากษาซึ่งศาลที่รับคำร้องจะต้องสอบถามคู่ความฝ่ายอื่นเสียก่อน

ค. ศาลที่จะรับโอนคดีไปรวมต้องเป็นศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดีที่โอนมาด้วย ถ้าไม่มีเขต
อำนาจ เหนือคดีนั้นจะรับโอนมาไม่ได้

ง. ถูกทุกข้อ

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะตามบทบัญญัติของ ป.วิ .พ. มาตรา 28 มีสาระสำคัญในเรื่องการขอรวมคดีที่มี
เขตอำนาจศาลซ้อนกันดังนี้

1. มีคดีหลายเรื่องค้างพิจารณาในศาลชั้นต้นเดียวกันหรือต่างศาลกัน
2. คดีที่ค้างพิจารณานั้นคู่ความทั้งหมดหรือแต่บางฝ่ายเป็นคู่ความรายเดียวกัน คือ อาจจะเป็นโจทก์คน
เดียวกันหรือจำเลยคนเดียวหรือทั้งโจทก์ทั้งจำเลยเป็นคนเดียวกันก็ได้หรือถ้ามีผู้ร้องสอดก็อาจจะมีผู้
ร้องสอดคนเดียวก็ได้
3. คดีที่ค้างพิจารณานั้นมีความเกี่ยวเนื่องกัน
4. การนำคดีมารวมกันนั้นจะทำให้เกิดความสะดวกในการพิจารณา
5. คู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะขอให้มีการรวมพิจารณาหรือศาลเห็นจะให้มีการรวมพิจารณาก็ได้
6. การขอรวมของคู่ความ อาจจะขอมาในชั้นที่ยื่นคำให้การหรือยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นๆ ก่อน
ศาลมีคำพิพากษา ซึ่งศาลที่รับคำร้องจะต้องสอบถามคู่ความฝ่ายอื่นเสียก่อน

7. เมื่อศาลที่รับคำร้องรวมเห็นสมควรให้รวม ถ้าเป็นคดีศาลเดียวกันก็สั่งรวมพิจารณาได้เลย แต่ถ้าเป็นเรื่องต่างศาลกันแล้ว ศาลที่โอนไปรวมต้องสอบถามศาลที่จะรับโอนไปรวมเสียก่อนถ้าศาลที่รับโอนไปรวมไม่ขัดข้องก็สั่งให้โอนไปรวมได้

8. ศาลที่จะรับโอนคดีไปรวมต้องเป็นศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดีที่โอนมาด้วยถ้าไม่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้นจะรับโอนมาไม่ได้ ไม่เหมือนกับการโอนมารวม ตามมาตรา 8 เพราะว่าการโอนมารวมตามมาตรา 8 เป็นเรื่องต่างเขตอำนาจกัน

9. ถ้าศาลที่รับโอนไปรวมไม่ยินยอมศาลที่จะโอนไปรวมก็ต้องส่งเรื่องให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ชี้ขาดว่าจะให้โอนไปรวมหรือไม่ ไม่ว่าศาลชั้นต้นที่มีคดีค้างพิจารณาอยู่ในเขตอำนาจของศาลอุทธรณ์ภาคใดก็ต้องส่งเรื่องให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ คำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ถือเป็นที่สุด

9. ข้อใดไม่ใช่หลักเกณฑ์การขอบังคับคดีนอกเขตศาล

ก. มีการออกหมายบังคับคดี ตามขั้นตอนที่บัญญัติไว้ใน ป.วิ.พ. มาตรา 275 แล้ว

ข. ต้องเป็นกรณีที่ปรากฏว่าทรัพย์หรือบุคคลที่จะต้องบังคับหรือจะต้องถูกบังคับอยู่นอกเขตศาลที่ ออกหมายบังคับคดี

ค. เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ยื่นคำแถลงต่อศาลที่มีเขตอำนาจเหนือทรัพย์และบุคคลที่จะต้องถูก บังคับ หรือเจ้าหน้าที่บังคับคดีรายงานให้ศาลมีเขตอำนาจทราบว่าจะต้องมีการบังคับคดีต่อทรัพย์ หรือบุคคลที่อยู่ในเขตศาลนั้น

ง. เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเหนือทรัพย์และบุคคลที่จะต้องถูก บังคับ หรือเจ้าหน้าที่บังคับคดีรายงานให้ศาลมีเขตอำนาจทราบว่าจะต้องมีการบังคับคดีต่อทรัพย์ หรือบุคคลที่อยู่ในเขตศาลนั้น

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ยื่นคำแถลงต่อศาลที่มีเขตอำนาจเหนือทรัพย์และบุคคลที่จะต้องถูกบังคับ หรือเจ้าหน้าที่บังคับคดีรายงานให้ศาลมีเขตอำนาจทราบว่าจะต้องมีการบังคับคดีต่อทรัพย์หรือบุคคลที่อยู่ในเขตศาลนั้น

10. ในเรื่องอำนาจในการพิจารณาเนื้อหาของคำคู่ความ ในการพิจารณาเนื้อหาศาลมีทางที่จะสั่งได้ 3 ทาง ต่อไปนี้ ยกเว้นข้อใด

ก. สั่งให้แก้ไข เอนเนื้อหาไม่ถูกต้อง

ข. สั่งรับคำคู่ความนั้นไว้พิจารณา เมื่อเห็นว่าชอบด้วยกฎหมาย

ค. สั่งไม่รับคำคู่ความนั้นถ้าเห็นว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ง. สั่งให้คืนไป เพื่อยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เมื่อยื่นผิดศาล

คำตอบ : ข้อ ก. เพราะในกรณีที่เนื้อหาของคำคู่ความไม่ถูกต้อง ศาลไม่มีอำนาจไปสั่งแก้ไขให้ถูกต้อง เนื่องจากการไปสั่งอย่างนั้นเป็นการทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียเปรียบในทางคดีซึ่งไม่ใช่หน้าที่ของศาล

11. ข้อใดผิด

ก. คำฟ้องที่ไม่ระบุตัวทรัพย์สินที่พิพาทให้ชัดเจน ศาลสั่งไม่รับฟ้องไว้พิจารณา

ข. คำฟ้องที่ไม่แสดงชัดแจ้งซึ่งสภาพแห่งข้อหา ศาลสั่งไม่รับฟ้อง

ค. คำร้องขอคุ้มครองประโยชน์ของผู้ขอในระหว่างพิจารณา ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 264 นั้น เมื่อไม่มีเหตุผลเพียงพอ ศาลต้องมีคำสั่งให้คืนไปเพื่อแสดงเหตุผลที่เพียงพอกว่านี้ แล้วให้นำมายื่นใหม่

ง. คำฟ้องของโจทก์ไม่มีมูลที่จะฟ้องร้องให้จำเลยรับผิดตามฟ้องได้ ศาลมีคำสั่งยกฟ้อง

คำตอบ : ข้อ ง. คำร้องขอคุ้มครองประโยชน์ของผู้ขอในระหว่างพิจารณา ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 264 นั้น เมื่อไม่มีเหตุผลเพียงพอ ศาลต้องสั่งยกคำร้องโดยไม่จำเป็นต้องไต่สวน (คำพิพากษาฎีกาที่ 4017/2530)

12. คู่ความหมายความว่าบุคคลดังต่อไปนี้ยกเว้นข้อใด

ก. โจทก์

ข. จำเลย

ค. ผู้ร้องสอด

ง. ผู้พิพากษา

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะ ป.วิ.พ. มาตรา 1 “ในประมวลกฎหมายนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น”

11 “คู่ความ ” หมายความว่า บุคคลผู้ยื่นคำฟ้อง หรือถูกฟ้องต่อศาล และเพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินกระบวนการพิจารณาให้รวมถึงบุคคลผู้มีสิทธิกระทำการแทนบุคคลนั้น ๆ ตามกำหนดหรือในฐานะ ทนายความ... “ เช่น โจทก์ จำเลย ผู้ร้องสอด ผู้คัดค้าน ผู้ร้องขอ ผู้แทนนิติบุคคล ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้จัดการมรดก ทนายความของแต่ละฝ่ายที่เป็นคู่ความ ผู้รับมอบอำนาจจากตัวความให้ดำเนินคดี แทน

13. บุคคลภายนอกซึ่งไม่ใช่คู่ความสามารถเข้ามาเป็นคู่ความได้โดยวิธีใด

ก. ร้องสอดด้วยความสมัครใจเอง เพราะเห็นว่าเป็นการจำเป็นเพื่อยังให้ได้รับความรับรองคุ้มครอง หรือบังคับตามสิทธิของตนที่มีอยู่

ข. ร้องสอด ด้วยความสมัครใจเอง เพราะตนมีส่วนได้เสียตามกฎหมายในผลแห่งคดีนั้น

ค. โดยถูกหมายเรียกให้เข้ามาในคดี

ง. ร้องสอด โดยคำสั่งของพนักงานสอบสวน

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะกรณีที่บุคคลภายนอกซึ่งมิใช่คู่ความอาจเข้ามาเป็นคู่ความได้ด้วยการร้องสอด มีดังนี้

1. ด้วยความสมัครใจเอง เพราะ เห็นว่าเป็นการจำเป็นเพื่อยังให้ได้รับความรับรอง คุ้มครอง หรือบังคับตามสิทธิของตนที่มีอยู่ โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลที่คดีนั้นอยู่ในระหว่างพิจารณาหรือเมื่อตนมีสิทธิเรียกร้องเกี่ยวเนื่องด้วยการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลที่ออกหมายบังคับคดีนั้น

2. ด้วยความสมัครใจเอง เพราะตนมีส่วนได้เสียตามกฎหมายในผลแห่งคดีนั้นโดยยื่นคำร้องต่อศาลไม่ว่าเวลาใดๆ ก่อนมีคำพิพากษา ขออนุญาตเข้าเป็นโจทก์ร่วมหรือจำเลยร่วมหรือเข้าแทนที่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียที่เดียวโดยได้รับความยินยอมของคู่ความฝ่ายนั้นแต่ว่าแม้ศาลจะได้อนุญาตให้เข้าแทนที่กัน

ได้ก็ตาม คู่ความฝ่ายนั้นจำต้องผูกพันตนโดยคำพิพากษาของศาลทุกประการเสมือนหนึ่งว่ามีได้มีการเข้าแทนที่กันเลย

3. เมื่อถูกหมายเรียกให้เข้ามาในคดี

ตามคำขอของคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำเป็นคำร้องแสดงเหตุว่าตนอาจฟ้องหรือถูกคู่ความ เช่นว่านั้นฟ้องตนได้ เพื่อการใช้สิทธิไล่เบียดหรือเพื่อใช้ค่าทดแทน ถ้าหากศาลพิจารณาให้คู่ความเช่นนั้นแพ้คดี หรือโดยคำสั่งของศาลเมื่อศาลนั้นเห็นสมควร หรือเมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีคำขอ

14. ข้อใดไม่ใช่หลักเกณฑ์ของการฟ้องซ้ำ

- ก. คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นถึงที่สุดแล้ว
- ข. คู่ความทั้งสองฝ่ายเป็นรายเดียวกัน
- ค. ประเด็นที่วินิจฉัยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน
- ง. คดีก่อนอยู่ระหว่างพิจารณา

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะคดีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วห้ามมิให้คู่ความเดียวกันหรือร้องฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 148 วึ่งสรุปหลักเกณฑ์สำคัญได้สามประการคือ

- 1. คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นถึงที่สุดแล้ว
- 2. คู่ความทั้งสองฝ่ายเป็นรายเดียวกัน

จำหน่ายเอกสารแนวข้อสอบนิติกร กรมปศุสัตว์ ทั่วประเทศ ใหม่ล่าสุด

รวมทุกอย่างที่ออกข้อสอบ

ประกอบด้วย

- แนวข้อสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง กรมปศุสัตว์
- แนวข้อสอบความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 150 เฉลยละเอียด
- แนวข้อสอบระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อัปเดต
- แนวข้อสอบ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์
- แนวข้อสอบกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- แนวข้อสอบกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- แนวข้อสอบกฎหมายอาญา
- แนวข้อสอบวิธีพิจารณาความแพ่ง
- แนวข้อสอบ พรบ. กฎหมายเบื้องต้น

สนใจสั่งซื้อและชำระค่าบริการที่

เลขที่บัญชี 188-206843-2 ชดละ 399.-

ช.ไทยพาณิชย์ สาขาไทรมสแควร์ ซีกิตติยา สิมมา (ออมทรัพย์)

โอนเงินแล้วแจ้งที่ fono_9991@hotmail.com

พร้อมแจ้งชื่อระยะเวลาการโอนเงินจำนวนเงินที่โอน

รายละเอียดแนวข้อสอบ

หรือส่ง SMS ระบุรายละเอียดการโอนเงินอีเมล

รายละเอียดแนวข้อสอบ

ส่งมาที่ 0843767277 คุณกิตติยา

<https://www.facebook.com/KittiTest>